
Efterretning

om

De saa kaldede Løsning = Stene,
eller Bette-Nyrer, om Drue-Stene
og nogle andre udenlandske Frugter,
som findes hist og her ved Stranden
i Norge,

meddeelt af

J. E. Gunnerus.

Man finder ofte ved Strandene, saa vel
her i Stiftet, som paa andre Steder
i Norge, adskillige udenlandske Frugter.
Men man finder ingen af disse i større Mængde,
end et Slags Frugt med haard Skal
paa, lignende en Bønne eller Rødd, hvilken
Frugt vi her til Lands kalde Løsning-Steen.
Mange ansee den for en Frugt, der vover
paa Havets Bund og henhører til vores Co-
raller eller Søe-Træer, hvorfor den og af
nogle kaldes: Søetræe / Rødd: Man be-
tiener sig deraf fornemmelig til Snusdaaser,
hvilket skeer paa en dobbelt Maade: Tildeels
borer

borer man et Hul oven i, hvorigiennem Kier-
 nen tages ud, da de, som have Lyft og Raad
 dertil, lade tillige sette en Sølvs Fod og Hals
 derpaa: Tildeels fløver man Skallen og
 bruger den ene Deel til Laag og den anden
 til Bund i en Daase, hvori Resten er af
 Sølvs. Overtroiske Folk i Nordland og Fin-
 marken ansee den og for et herligt Middel til
 at løse Secundinas med, naar Barsel-Quin-
 den ikkun drifker udaf Skallen noget Ol eller
 Brændeviin: Og herudi tilligenied Skallens
 Haardhed maa man søge Oprindelsen til det
 fornemste Navn, den har hos os, nemlig
 Løsning: Steen. Paa Sundmør i Ber-
 gens Stift, saasom den lærde Hr. Strøm i
 Sundmørs Beskrivelse 1. Deel, 138, 139.
 og 388. S. beretter, skal man betiene sig der-
 af til Lægedom for Dvæget, og man giver
 den derfor det Navn: Bue / Steen, end-
 skiont dette Navn: saasom samme Forfatter
 bemerker, ogsaa tillegges de saakaldede Haar-
 Bolder (Ægagropilis) saasom disse bruges i
 samme Hensigt. Hr. Lucas Debes i hans
 Færøernes Beskrivelse S. 169. melder, at
 Løsning: Stenene, som han kalder Vette-
 Nyrrer, ogsaa findes paa Færøe, og det
 samme har allerede Peder Claussen i hans
 Norriges Beskrivelse Cap. XXXII. S. 124.
 for ham berettet, hvis egne Ord derom lyde
 saaledes: „Der (nemlig paa Færøen) findes

„ en liden Steen, flydende ved Strand;
 „ bredden, af Stikkelse som et fladt Hjerte
 „ eller Nyre, hvilken de kalde Vette-
 „ Nyre, og mene de, at den Steen
 „ kan føde en anden Steen af sig, naar
 „ den længe giemmes. „ Dog ere der
 vel ikke mange paa Færøe, som skulde være
 saa taabelige at tro den sidstmeldte Yngel;
 hvorfor og Hr. Lucas Debes anseer det for
 en Forurettelse af Hr. Peder Claussen, og
 bær megen Fortrydelse over, at han tillegger
 Færøenserne, paa saa ubestemt en Maade,
 en saa taabelig Overtro. Ellers var den i
 andre Maader meget vel fortiente og lærde
 Mand Hr. Debes selv ikke saa aldeles fri for
 al Slags Overtro, saasom, naar han me-
 ner (a), at lidet Caneelbark eller Muskates-
 blomme, som en der drukner i Vandet,
 havde havt i sin Lomme, kunde være Marsa-
 gen, hvorfor denne sunker og omkommer,
 da andre, som vare i Selskab med ham, og
 bestædde i samme Fare, blive fressede, og det
 artigste er, at Hr. Debes (b) har ret gjort
 sig megen Umage og opført en heel Bygning
 af Fornust = Slutninger, grundede paa Prin-
 cipia Materiae Medicæ, for at komme til de
 anførte Sætninger, som man vel neppe skulde
 overtale

(a) Færøernes Beskr. S. 171.

(b) S. 169. sq.

overtale nogen Bonde paa Færøe eller andensteds til at tro.

Men det er mig nu fornemmelig derom at giøre, at udrydde de urigtige og overtroiske Tanker, som een og anden virkelig har om vore Løsning - Stene eller Bette - Myrer, og til den Ende vil jeg kortelig beskrive dem, og vise hvorledes de see ud, og hvad Slags Bært de vore paa, Skallen er sorte - brun, glat, haard og træagtig, dog ei meget tyk, stor som en Species Rigsdaler og undertiden større, dog ei Cirkel - rund, men noget lignende et Hierte, saasom den oven i har et lidet Syk, eller en liden Indhuling i Midten, og er neden til noget smalere end ellers, hvorhos den er flad eller fladagtig paa Siderne. Inden i er en Kierne, som er omgiven med sin Hinde, og smager i Forstningen emmen eller sødagtig, men siden bitter, hvorhos dog temmelig stor Forstiel merkes, i det at nogle har mistet meer af deres Smag og Kraft, end andre.

Man vilde forgieves søge disse Frugter paa Land - eller Sø - Bærter hos os; thi at de ere et Slags Amerikanske Bønner, det kan Clusius lære os i sine Anmerkninger til Nicolaum Monardum, som forekommer i exoticorum libro X., hvor han Cap. 49. p. 335. har

har beskrevet dem og ladet dem aftegne, under det Navn: *Phaseolus major, fabæ purgatricis nomine missus*, og beretter tillige, at en saadan Bønne af nogle kaldes St. Thomas Hierte (a), fordi den voxer paa St. Thomas Den og ligner et Hierte. Man finder ellers og her (b) den Historie om den gemene Mands Overtro i Norge, i Henseende til disse Bønner; thi Clusius melder, at en lærd Ven, hvilken formodentlig har været Herr Doctor Hoyer i Bergen, har berettet ham, at man paa Færoe bilte sig ind, at de voxte iblant Tang i Soen, og at man havde stor Tillid til dem, saasom man troede, at de bragte Lykke i Huset, naar man gjemmede dem. Men det allerartigste er, at Clusio er endog bleven tilfent noget, som Pobelien gav ud for en Soes Bert og disse Bønners Bælg, hvilket dog ei befantes at være andet, end en Skal (c) af et Rokke = Egg. Men, hvorledes den rette Bælg seer ud, hvori disse Bønner ligge, det viser os samme berømte Clusius i hans *Exoticorum Lib. III. c. VIII. p. 65.* hvor den findes

B 2

baade

(a) Cor Divi Thomæ.

(b) Pag. 336.

(c) Dennes Skikkelse finder man aftegnet i den anden Tome af vore *Actis*. See og Jo. Bapt. *Bobadscb de animalibus quibusdam marinis*, p. 138. Tab. XI, Fig. 2.

baade beskreven og aftegnet, under det Navn: *Lobus crassus ex insula S. Thomæ*. Efter *Clusium* har vores berømte Olaus *Wormius* (a) handlet om begge Dele, saavel om Bønnerne, som om Bælgen, de ligge udi, og han kalder dem med *Casp. Baubini* (b) Navn: *Faba purgatrix latissima ex insula D. Thomæ. Tabernæmontanus* kalder den i sin Urtebog, p. m. 878. *Phaseolus Americus purgans* og forrestiller den i Tegning Lit. F. og G. *Claude du Molinet* (c) handler vel og om et Slags Bønner, som har Lighed med disse, og det under den Opfskrift: *Une Gousse de Charaignes*. Han siger om dem, at de, endskiønt ei beqvemmeligen, kaldes *Charaignes de Mer*, og at man, ligesom vi af Løsningss-Stene, gjør Snusdaaser deraf, som man beslaaer med Sølv; men jeg er ikke vis paa, at det er samme Slags Bønner, han mener; thi han har ikke ladet aftegne Bønnerne selv fuldkommen, men blot Bælgen, hvori de ligge, og som viser ikkun Randen og noget lidet meer af dem. Den Tegning, han har paa Bælgen, er og meget ulig *Clusii* tilforn ommelte Tegning, og synes mere at ligne *Phaseoli Brasiliæi Martii filiqvam hos Tabernæmontanum*

(a) I Museo c. 26. p. 198.

(b) Den findes i *Casp. Baubini Pinax*, p. 138.

(c) Udi: *Le Cabinet de la Bibliotheque de Scte Genevieve*, Tom. II. p. 208. N. II.

montanum l. c. p. m. 877. hvis Plante og findes afbildet, saavel hos Tabernæmontanus l. c. som hos Clusius l. c. p. 336. in notis ad Monardum: ei at melde om, at du Molinet gjør sin Bælg en Arm lang, og siger, at der undertiden ligge deri 7. til 8. Bønner, hvilket ikke ganske kommer overeens med Clusii Beskrivelse paa Lobus crassus ex insula D. Thomæ, hvorudi de saakaldede Løsningstene findes. Men mere Rimelighed har det, at det er den Plante, vore Løsningstene vore paa, som findes aftegnet i *Valentini Museo museorum* T. I. lib. 2. sect. 5. c. 25. p. 345. under det Navn: Phaseolus D. Thomæ; hvilken Tegning er maaskee tagen af Plukenet hans *Phytographie*, Tab. CCXI. I gamle Dage har disse Bønner været brugte som Burger = Midler, men ere nu omstunder komne af Brug, saasom Valentinus og andre berette, som have skrevet de *Materia medica*.

Et andet Slags Best = Indiske Bønner finder man og ofte her ved Strandene, som ere hos os almindelig bekiendte under det Navn: Orme = Stene, endskiont de af een og anden ogsaa regnes til Løsningstene, og derfor ofte kaldes med selsamme almindelige Navn, ligesom de og paa Sundmør regnes til Bu = Stene i Almindelighed, saasom

man kan see af Hr. Strøms tilførn anførte Sundmørs Beskrivelse 1. Deel, 139. S. Hr. Pro: Cansler Pontoppidan kalder dem i N. N. H. Tom. I. Cap. 6. §. 3., S. 254. Fabas marinas, eller Søe: Bønner (a). De ere omtrent saa store som en Rigs: Ort, og altsaa mindre end de forrige, rundere, sielden saa flade, af Farve guul- eller rød- brune, med en fulsort glat Ring i Kanten eller Randen, som dog ei altid gaaer aldeles rundt omkring, men lader undertiden en brun Abning omtrent en halv Tomme lang. Denne Ring seer snart ud som den var dreiet og lagt ind i Randen, hvor de tvende halve Skalle samle sig, og den har end ofte paa hver Side en gulagtig Ring uden om sig. Bønderne giøre og af disse Snushuse. At de ellers iligemaade ere et Slags Best: Indiske Bønner, bør man ingentunde tvile paa; thi man finder dem ogsaa hos *Clusius* in *exoticis* lib. 3. Cap. 9. p. 66. under det Navn: *Lobus peregrinus cartilagineus*, og
 efter

- (a) Under samme Navn finder man saavel disse som Løsningstenene i O. *Wormii* epistolis Tom. I. p. 99. 337. Dog kalder *Worm* dem p. 345. duo genera fabæ indicæ. Man seer tillige af de anførte Steder, i *Wormii* epistolis, at *Arngrimus Fone*, *Thorlacus Scutlonius* og andre har holdt dem for en Art af *Artites*.

efter ham hos vores Worm in Museo cap. 26.
p. 198. inter fabas indicas & americanas.

Jeg gaaer med Stiltienhed forbi en
Deel Forandringer, jeg besidder af disse
Orme = Stene, saavelsom og nogle andre
Kulsorte og glatte Frugter, hvoraf en Deel ei
ere ulige Castanier, dog af en haardere og
tykkere Skal og adskillig Skikkelse, som og
alle ere fundne ved Strandene, og, saasom
jeg mener henhøre til de af Wormio opregnes
de og af ham kaldede Fabas indicas. Hos
Linnæus finder jeg ingen Plante, hvortil jeg
kunde henvøre disse eller nogen af de foregaa-
ende Frugter, saasom *Faba purgatrix Bauhini*
latissima ex insula D. Thomæ og *Faba lobi car-*
tilaginei Chusii & Wormii. Jeg har søgt
Planterne dertil inter papilionaceas s. legumi-
nosas, saavelsom og inter lomentaceas, men
forgieves.

Iblant de udenlandske Frugter, som
Havet kaster op paa vores Strande, findes
videre et Slags meget store Nodder, hvilke
paa Sundmør, saasom Hr. Strøm i hans
Sundmørs Beskrivelse I. 39. N. 2. beretter,
kaldes Ege = Nodder. Man finder disse
undertiden med og undertiden uden sin
Hams, og det er aabenbar, at de ere de
ellers noksom bekiendte Cocos = Nodder,
B 4 hvorom

hvorom man finder Efterretning nok hos en
 Hoben Skribenter f. E. de Rochefort i hans
 hist. nat. & morale des Iles Antilles de l'Ameri-
 que p. 82. 84. Almindelige Reiser til Lands
 og Vands Tom. XVI. 2. B. 3. C. 4. Ufd.
 445. S. og Tab. VI. fig. 6. 7. Rasses
 Reise = Beskrivelse til og fra Guinea, trykt
 her i Tronhiem 1754. 8. pag. 56. sq. og
 andre flere. Træet selv, som er en Art af
 Palme = Træ, og et af de allernyttigste i hele
 Verden, kaldes af *Linnaeo* i Spec. pl. T. II.
 p. 1188. Cocos nucifera.

Jeg besidder og nogle Stykker af en
 stor udenlandsk Frugt, hvoraf man har ud-
 taget Kødets og Kiernene, saa at den blotte
 Skal er tilbage. Denne er brunagtig,
 haard som Træ, og undertiden temmelig
 tyk, og har neden til en rund og viid Bug,
 men oven til en smal Hals. Jeg besidder
 især tvende deraf, som ere meget store. Den
 eene af disse, hvis Halses største Deel er af-
 skaaren, har jeg faaet af en Søfarende,
 som havde fundet den i Nord = Søen med
 6. Potter Vin i, den anden har jeg bekom-
 met af en Borger i Nummedalen ved Navn
 Dreier, som berettede mig, at den var der
 funden ved Foosnæs. De andre ere mindre
 og hvid = eller gulagtigere, ellers af samme
 Skikkelse, mest lignende en Pære, dog er
 Halsen

Halsen undertiden imod Enden tykkere end neden for. Det er aabenbar, at de henhøre til de selvsamme Frugter, som vores Olaus Wormius handler om i Museo p. 197. 198. under det Navn: Cucurbitæ lagenariæ; thi jeg finder der endog alle Varieteter af de Frugter, jeg besidder, paa saadan Maade beskreyne, at jeg let kan see at de ere de samme. Tournefort har Planten i sine italienske rei Herb. I. p. m. 107. under det Navn: Cucurbita lagenaria J. B. 2. 216. og den Tegning han Tab. 36. lit. D. har paa fructum cucurbitæ lageniformem, stemmer vel overeens med en Deel Exemplarer jeg har af Frugten. Princeps Botanicorum, Linnæus kalder den i Spec. Plant. 1010. n. 1. Cucurbita lagenaria foliis subangulatis, tomentosis, basi subtus biglandulosis, pomis lignosis, men i Horto Vpsal. p. 291. og Mat. med. p. 156. n. 442. Cucurbita feminibus obsolete bicornibus, og Linnæum følge van Royen in prodr. flor. Leyd. p. 263. Kalm i hans Nordre Amer. Reise, II. p. 440. og Anton Goëan i hans Horto monspeliensi, p. 497. n. 1. Rzaczynski melder og om samme Slags Frugt i sit auctario Hist. nat. Polon. 140. under det forrige Navn: Cucurbitæ lagenariæ (Flaschen-Kurbisse;) og fører han an, som Forandringer deraf 1.) Hollandicas, som han kalder søde, runde, og hvidagtige. 2.) Longas s. perticales, camerarias

camerarias &c. &c. Dette Slags Græskar har sit Hiem i America, og kaldes gemeenlig *Calabass*, saasom man kan see af *Wormii Museo* l. c. *Linnaei Hort.* Vpl. l. c. og *Kalms Nordre Amer. Reise* l. c. Paa *Franssk* kaldes det, foruden *la Calabasse* (a), ogsaa *Courge de Pelerin* (b). Under det Navn: *Calabass*, finder man og, at Hr. *Johannes Kest* handler derom i *Beskrivelsen* over sin *Reise* til og fra *Guinea*, S. 72. 73. og beretter han, at disse *Calabasser* undertiden kan være saa store, at de tage en halv *Unker* og mere, da derimod andre kan være paa en halv eller heft *Potte*. Det er bekiendt, at de ere meget nyttige i *Husholdningen*; Ja, adskillige vilde Folkes hedske *Præster* betiene sig og af *Skallen* til en *Art* af *Rangse*; saasom man endog kan slutte sig til af Hr. *Justisraad* og *Prof. Kraftes* ypperlige *Skrift* om de *Vilde*. (c).

Der

(a) *Tournefort, Gollan.*

(b) *Gollan.*

(c) *Skriftets* fuldstændige *Titel* er: *Kort Fortælling* af de vilde Folkes fornemteste *Indretninger*, *Skikke* og *Meninger*, til *Oplysning* af det menneskelige *Oprindelse* og *Fremgang* i *Almindelighed*, ved *Jens Kraft*, *Prof. i Mathem. og Philos.* ved *Ridder Acad.* *Copenh.* 1760. 8. See dets *Pag.* 317.

Der vover ellers og et Træ i America, som i Almindelighed kaldes Calabas-Træet, om hvilket man finder en udførlig Afhandling hos Rochefort i hans Beskrivelse over de Ancilliske Der i America S. 101. 102. under den Opsskrift: du Calabassier, hvor han, iblant meget andet mærkværdigt, melder derom 1.) at det bær Blomster og Frugt, næsten alle Maaneder i Aaret, 2.) at der kan paa et og samme Træ, ja paa samme Green, vore Frugter, ikke allene af meget adskillig Størrelse, men endog af saa ganske adskillig Skikkelse, at man neppe skal finde tvende ligedannede; og endelig 3.) at Indianerne polere og emallere Skallen paa det smukkeste. Man finder og hos Rochefort S. 122. Træet selv forestillet i Kobber. Men det er klart, at det ikke er *Cucurbita lagenaria Linnæi & aliorum auctorum*, Rochefort handler om (thi denne er ifkun en aarlig Plante Linn. Hort. Vpsl. p. 291.) men meget mere *Linnæi Crescentia Cujete*. spec. pl. 626. som af andre kaldes ogsaa *Arbor Americana cucurbitifera*, Engl. The Kalabash - Tree, saasom Miller kalder det i sit Engl. Hæve - Lexico, hvor han tillige fører adskillige Arter deraf an, som han setter under Plumier hans *Cujete*; nemlig: 1.) *foliis oblongis angustis; magno fructu ovato.* 2.) *Latifolia fructus putamine fragili.* 3.) *Minima fructu duro.* 4.) *Angustifolia fructu minori globoso.*

globofo. 5.) *Angustifolia fructu minori ovato.*
 Men alle disse Millers eller rettere Plumier,
 hans fem Arter blive, saasom man og kan see
 af *Linnaei Spec. pl.* ikkun fem Varieteter af
 Calabas-Træet. Da og dette Træes Frug-
 ter have en haard Skal og undertiden lig-
 ne temmelig de almindelige Calabasser i
 Skabning, saa horer der en Forsigtighed
 til, naar man vil undersøge deslige Frugter
 i en Natural-Samling, allerhelst naar man
 intet mere har, end den blotte Skal, og det
 undertiden, enten forverret, eller ved Kun-
 sten forbedret.

Fremdeles findes undertiden ved Stran-
 dene et Slags Frøhuse, som ere dannede
 som en Cylinder af adskillig Længde, f. Ex.
 fem, sex og undertiden flere Tommer lange,
 men de have ikkun een Tomme omtrent i
 Siennemisnit. De bestaae af en haard og
 tynd lysebrun Bark, som omgives med en
 udvortes sort og tynd Hinde. Inden i sees
 en heel Hoben tæt ved hinanden og paa tvers
 over hinanden staaende ganske tynde Skille-
 rumme, og i ethvert Mellemrum findes en
 flad og rundagtig Kierne. Jeg besidder
 ikkun et Stykke af saadanne Frøhuse, som
 jeg har at takke Herr Professor Leem for,
 og hvilket, efter hans Beretning, er funden
 ved

ved Stranden paa Augvalds: Næs Præstegaard i Carmesunds Proovstie i Christianssands Stift. Ellers finder jeg, at Herr Strøm i hans Sundmørs Beskrivelse første Deel 140. S. ligeledes melder om et Frøhuus af samme Slags, funden ved Strandbredden paa Sundmør, og giver derom følgende Efterretning: 1.) At det var vel en halv Ellen lang da det blev fundet. Jeg kan og let skønne, at det jeg besidder har været længer end fem Tommer, saasom det er ganske kiendeligt, at det er afbrevet i begge Enderne. 2.) At Kiernen, som findes i ethvert Mellemrum eller i enhver Leddike, havde Skikkelse af en Mandel, men var saa stor som en Nødd, og at den var i sig selv brun, glat og glindsende, og ved et dissepimentum, skilt i to Parter, dog saaledes, at disse ei kunne skilles fra hinanden; ligesom den og berettes, at have været saa haard, at den ei kunde tygges, hvilket altsammen jeg holder for troligt. De Kierner, jeg haver fundet, vare vel meget mindre end en Mandel, men det var tydeligt at see, at de vare meget indtørkede, ligesom de og ellers indvendig vare saa ganske bedærvede, at jeg ikke var i Stand til at undersøge deres Beskaffenhed. Jeg tviler ingenlunde paa, at jo disse Frøhuse, saasom og Herr Strøm mener, ere Frugter af

af det Træ, som kaldes Cassia, thi dennes siliqua beskrives af Tournefort i hans institut rei herb. I. p. m. 619. at være (undertiden) trind og cylinderagtig og inddeelt i adskillige Leddiffer af visse Skillerumme, som sidde paa tværs og ere overdragne med en, som ofteste fortagtig Marv, ligesom den og indslutter haarde Kierner (semina dura). Den Figur, han Tom. III. Tab. 392. lit. E og II, G G, samt lit. L har givet paa Frøhusets udvortes og indvortes Beskaffenhed og Frøets Skikkelse, stemmer og fuldkommen overeens med Sagen. De, som handle om Materia Medica, pleie at kalde disse Frøhuse Cassia Rør, og under samme Navn, nemlig: Cassia fistula, komme de for hos *Olivum Wormium* in Museo p. 194. og hos *Valentinum* in Museo Museorum Tom. I. lib. 2. Sect. 5. Cap. 23. p. 341. von der Rohr, und Purgier-Cassien. Hos *Clusius* in exoticorum lib. 7. seu aromatum historia, c. 29. p. 197. handles og derom under det og ellers bekiendte Navn: Cassia solutiva, og han beretter, at den vover ogsaa i America. Det er aabenbar, at den i ligemaade henhører til Cassiam *Linnaei*, men at domme blot af et usfuldstændigt og fortorcket Frøhuus, til hvilken Art den hos *Linnaeus*, og andre bør regnes, bliver vel en heel vanskelig Sag: Dog formoder jeg, at den snarest

rest henhører til *Cassiam Fistulam Linnæi* Sp. pl. p. 377. n. 12. Mat. Med. p. 68. n. 199.

Jeg har endelig bekommet nogle udenlandske Frugter, skabte som en *Sarcocolla*, dog temmelig bedærvede, som man og har berettet mig at være fundne i Nordland, ved Strandbredden. Det er klart, at de henhøre til det Slags, som Natur-Historiens Skribenter kalde: Acajou eller Acaju, Cajous og Cajos eller Caju, voksende paa det Træ, som kaldes Acajaiba, hvorom man finder meer Efterretning hos *Clusium* in *exoticorum libro* 7. cap. 30., hos *Wormium* in *Museo* p. 192., hos *Rocheport* i hans *Hist. Nat. & Mor. des Iles Antilles de l'Amérique* p. 72. og i *Almindel. Hist. over Reiser til Lands og Vands*, Tom. XVI. Tab. 5. Fig. 3, 4. Af *Linnæo* kaldes det in *Spec. pl.* 383. *Anacardium occidentale*; til *Forstkiel* fra *Avicennia officinali* *Linn. Sp. pl.* 110., som af *Clusio* in *exotic. lib.* 7. seu *arom. hist.* p. 198. *Casp. Bauhino* in *pin.* 511. n. V. og mange andre ogsaa kaldes *Anacardium*; og derfor har faaet det Navn: *Anacardium orientale* sc. *pharmacopæorum* (*Linn. Mat. Med.* p. 14. n. 42.)

Jeg behøver nu vel ikke til Slutning, vidtloftig at vise, hvorledes alle saadanne udenlandske Frugter komme til vore Strande; thi man veed saa vel, at Veien fra America, hvor de vore, er aaben for dem over Soen, som og, at de alle, saa længe de forblive i deres naturlige Tilstand, flyde paa Vandet. Dog vil jeg ikke nægte, at jo een og anden udenlandsk Frugt, som findes hos os ved Stranden, kunde undertiden være didkommen formedelst Skibbrud.